

ŠTACE

DIVADELNÍ SOUBOR KAZNĚJOV

30 let DS Štace Kaznějov

Alena Svobodová

Leden 2009

Úvodem

Divadelní kořeny ochotnického divadla v Kaznějově sahají do roku 1896, kdy zahájil svoji činnost Ochotnický spolek Kollár, jehož existence trvala nepřetržitě celých 55 let.

plakát ochotnického spolku Kollár Kaznějov

Na tradice ochotnického spolku Kollár navázal současný Divadelní soubor Štace, který táhne pomyslnou divadelní káru kaznějovských ochotníků již 30 let.

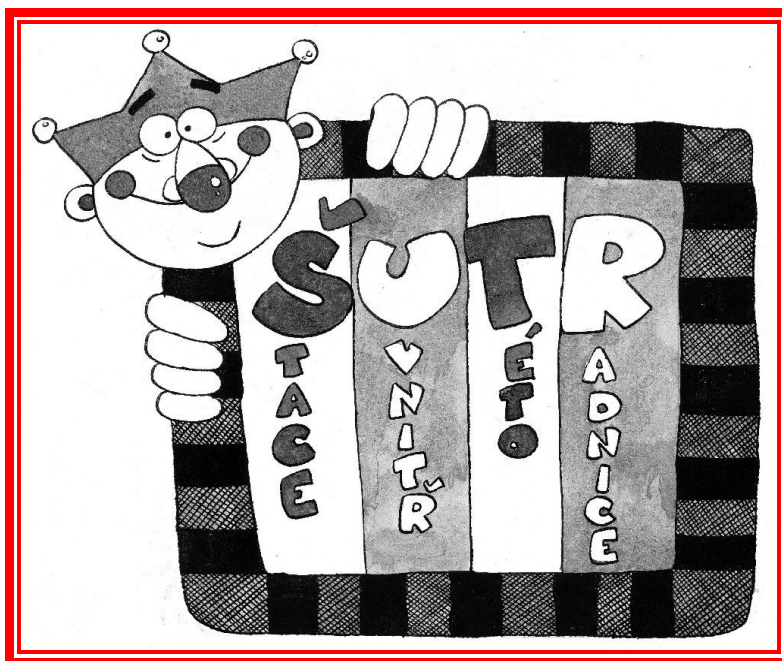
Společná fotografie DS Štace, prosinec 2008

Střípky z historie

Na podzim roku 1978 se podařilo z iniciativy Stavebního bytového družstva v Kaznějově oslovit několik jedinců, kteří pod režijním vedením Josefa Jelínka nastudovali premiéru díla Jaroslava Průchy **Hrdinové okamžiku**. Tato skutečnost urychlila příliv nových zájemců o amatérské divadlo a v lednu 1979 začíná pracovat divadelní soubor pod názvem Štace. Zřizovatelské funkce se ujal Závodní klub ROH Lachema Kaznějov, který vytvořil souboru skvělé zázemí pro jeho činnost.

Počátkem devadesátých let s postupující privatizací nastaly Štaci existenční problémy. V roce 1990 byl Závodní klub Lachema Kaznějov zrušen, kulturní dům získala obec Kaznějov. Ta prostory pronajala soukromému nájemci, který KD provozoval pod názvem Pluto Centrum. Majetek závodního klubu byl z velké části odvezen (reflektory, zvukový pult, audiovizuální technika, vybavení klubovny). Soubor byl rázem bez technického vybavení a finančních prostředků. Bez finanční pomoci tehdejších představitelů obce Kaznějov by nebylo možno v činnosti souboru pokračovat. V roce 1992 se Štace zaregistrovala jako občanské sdružení a začala fungovat s novými stanovami, logem a zejména s další tvůrčí invencí.

Nejdůležitějším mezníkem v historii souboru bylo rozhodnutí osvícených zastupitelů města Kaznějov o pronájmu prostor v suterénu budovy Městského úřadu pro potřeby divadelního souboru Štace. S pomocí města Kaznějov a laskavých sponzorů mohli členové souboru vlastnoručně v krátké době upravit prostory bývalé tělocvičny na divadelní scénu. **Dne 4. května roku 2001 byl slavnostně otevřen Divadelní klub ŠUTR.**

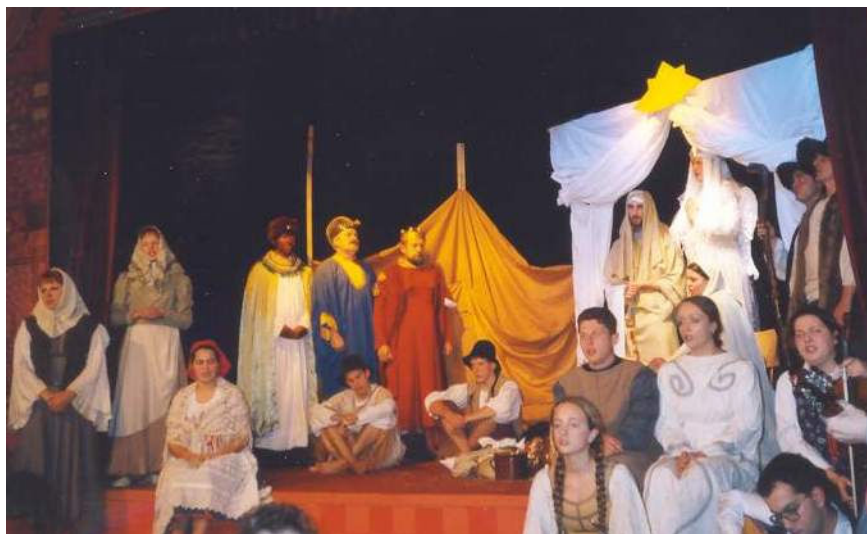

Logo DK ŠUTR - výtvarné zpracování Petr Palma, autor názvu Vladimír Šmid

Další významnou událostí roku 2001 byla pro Štaci nabídka Svazu českých divadelních ochotníků (SČDO) pořádat v Kaznějově každé dva roky národní přehlídku Divadla jednoho herce. V dubnu r. 2009 se uskutečnil v ŠUTRU již 5. ročník této národní přehlídky.

Štace za svoji třicetiletou éru **nastudovala 66 inscenací** včetně různých pořadů a **odehrála na 450 představení**, a to nejen v Kaznějově, ale na dalších 65 místech České republiky. V průběhu 30-ti let trvání souboru Štace se na jeho činnosti podílela až stovka členů. Štace se od svého vzniku vyznačovala širokým dramaturgickým rejstříkem při výběru inscenací pro děti a dospělé. Zapojovala se i do mimodivadelních projektů, např. oživlé noční prohlídky v památkových objektech, vystupování s folklórním souborem Máj Nýřany a šermířskou skupinou Gloria z Plzně. Divácký zájem a kvalitní zpracování repertoáru dokládá účast na mnohých divadelních přehlídkách, kde je soubor často oceňován, ať už za herecké výkony, dramaturgii, scénu, hudbu nebo režii.

Historie ukázala, že ne všechny roky působení souboru byly plodné. Zvláště začátky lze charakterizovat hledáním svébytného projevu. Jedním z výsledků této snahy bylo pořádání tzv. večerů při svíčkách a víně. V touze po neustálém zlepšování kvality všech svých představení, soubor navazoval příležitostně spolupráci s profesionály Divadla Josefa Kajetána Tyla (DJKT) v Plzni. V současnosti je soubor nedílnou součástí společenského dění v Kaznějově, za což vděčí především svým věrným divákům, sponzorům a hmotné i duchovní podpoře města Kaznějov.

Živý Betlém v ŠUTRU, prosinec 2004

Jak šel čas

ROK 1979

Byly nastudovány tři jednoaktové hry Antona Pavloviče Čechova: **Výročí**, **Medvěd** a **Námluvy** v režii Zdeňka Stehlíka. Premiéra byla odehrána v Kaznějově 19. října a shlédlo ji 180 diváků. Celkem bylo odehráno jedenáct představení (včetně zájezdových). Na okresní divadelní přehlídce hra nezískala příliš kladné hodnocení, ale přesto soubor obdržel cenu za nejlepší mužský herecký výkon pro Václava Hladíka v roli hřmotného statkáře v aktovce Medvěd.

Aktovka A. P. Čechova - Námluvy, Zdeněk Stehlík jako Lomov, Antonín Adámek jako Čubukov

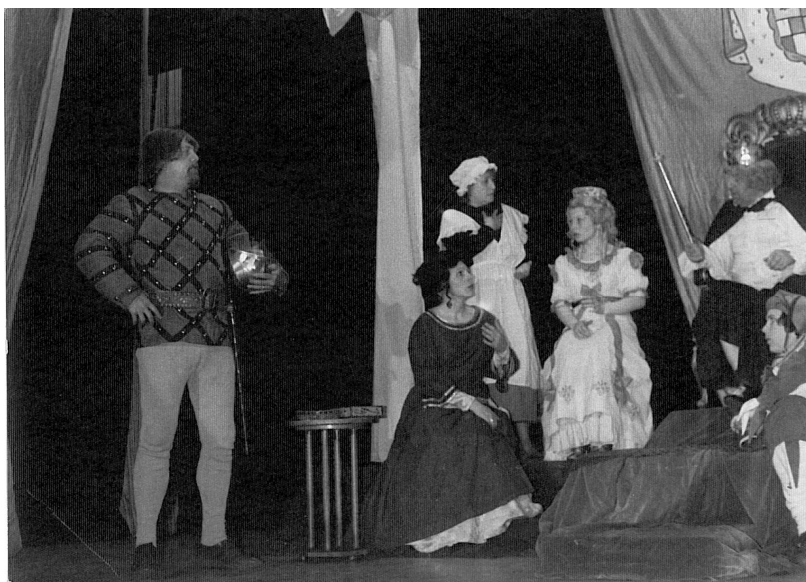
Na podzim byla v krátkém čase dvou měsíců nastudována pohádka Františka Kožíška **Pohádka o sněhu**, opět v režii Zdeňka Stehlíka. Premiéra byla uvedena 22. prosince a shlédlo ji 246 dětí, které dostaly od Sněhurky vánoční nadílku. Hra se reprizovala ještě v roce 1980 a byla uvedena v Kaznějově a okolí celkem osmkrát.

F. Kožík - Pohádka o sněhu, na snímku Eva Půtová jako Sněhurka při nadílce

ROK 1980

V režii Zdeňka Stehlíka byla nastudována pohádka Marie Holkové **Královnin prsten**. Pohádka měla premiéru 7. června a shlédlo ji 180 diváků. Odehrána byla celkem čtyři představení. Pro nedostatečné dramaturgické a scénografické zkušenosti nepřinesla pohádka mnoho úspěchů, vyvolala kritická slova nejen z hlediště, ale i ze zákulisí.

Pohádka M. Holkové - Královnin prsten, na snímku zleva Antonín Pokorný, Alena Svobodová, Růžena Jouklová, Eva Půtová, Jiří Zeman, Jaroslav Lavička

První pokus o **divadlo poezie** se uskutečnil 7. listopadu premiérou pořadu **Co vítr odvál** v režii Josefa Jelínka. Při stolové úpravě shlédlo pořad 98 diváků a celkem byla odehrána tři představení. Večer se setkal s nečekaně příznivou odezvou diváků a tak vlastně vzniká tradice oblíbených „večerů při svíčkách a víně“.

Co vítr odvál, v popředí režisér Josef Jelínek při recitaci

ROK 1981

Byla nastudována hra Františka Xavera Šaldy **Dítě** v režii Zdeňka Stehlíka. Premiéra byla uvedena 4. dubna a dostavilo se 180 diváků. Celkem bylo odehráno pět představení. Avšak ani toto tříhodinové představení nesklidilo ovace. Komentář poroty na okresní divadelní přehlídce v Manětíně zněl: „Přesto, že na jevišti všichni vydali ze sebe víc, než je v možnostech amatérského herce, výsledek neodpovídal vynaloženému úsilí“. Uznání k výkonům jednotlivců vyjádřila porota cenou za mladistvý herecký výkon Evy Půtové v roli služebné Františky. Ještě dnes zůstává rozum stát nad obsazením jednotlivých postav. Matku hrála tehdy 28-letá A. Svobodová, její syny pak o 10 let starší herci Václav Hladík a Antonín Adámek. Pozitivní bylo, že se z tohoto debaklu všichni poučili a směřovali své další úsilí již správným směrem.

F. X. Šalda - Dítě, na snímku Václav Hladík, Marie Frýdlová, Eva Půtová

Při dalším dramaturgickém výběru svého repertoáru měl soubor šťastnou ruku. Byly nastudovány **Hrátky s čertem** od Jana Drdy - opět v režii Zdeňka Stehlíka. Představení mělo premiéru 12. prosince a bylo odehráno 12 repríz. Příznivé ohlasy byly slyšet jak ze strany velkých i malých diváků, tak ze strany odborné poroty na nesoutěžní přehlídce v Kralovicích, která ocenila herecké výkony, scénu, kostýmy a režijní pojetí.

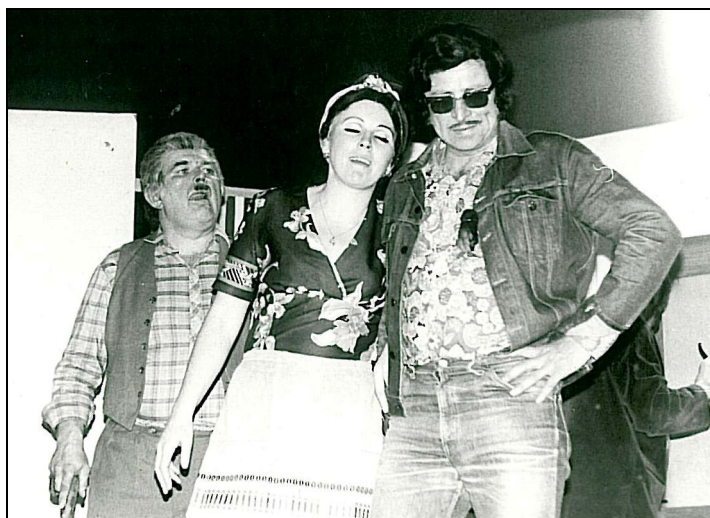

J. Drda - Hrátky s čertem, na snímku část herců při premiérové děkovačce

ROK 1982

Pro velký divácký ohlas byl na začátku roku nastudován již druhý večer při svíčkách a víně – autorský večer poezie a prózy **Ty lásko pozdravena buď**. Opět v režii Zdeňka Stehlíka. Večerem zazněla díla Josefa Hory, Františka Halase, Jaroslava Seiferta, Vítězslava Nezvala, Josefa Kainara, Konstantina Biebla a Milana Kundery. Premiéra byla 26. února před 95 diváky. Představení mělo patero opakování při různých společenských akcích v okolních obcích.

Bezprostředně po uvedení večera poezie se začala zkoušet italská komedie **Únos v Neapoli**, kterou napsal Aldo Nicolaj. Komedii režíroval Zdeněk Stehlík, tentokrát však s metodickou pomocí Radka Kolesy, člena Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni. Premiéru 27. listopadu přišlo shlédnout 160 diváků a odehrálo se celkem pět představení. Komedie se setkala s diváckou spokojeností a to i u pražského hosta premiéry, herce Pavla Spáleného, který napsal: „Blahopřeji Vám k hezké práci na hře. Před vaší prací, kterou děláte z lásky, je nutno se poklonit.“

A. Nicolaj - Únos v Neapoli, na snímku Václav Hladík, Alena Svobodová, Jaroslav Klika

4. prosince, týden po premiéře Únosu v Neapoli, byla uvedena premiéra pohádky od J. Pálky **Jak čertům v pekle byla zima**, která byla v režii Zdeňka Stehlíka zkoušena současně s komedií. Vidělo ji 267 diváků a odehráno bylo devět představení. Na okresní divadelní přehlídce v Žilově v roce 1983 obdržely cenu představitelky dvou čertíků Alena Svobodová a Eva Půtová.

Pohádka J. Pálky - Jak bylo čertům v pekle zima, foto z představení v MŠ Kaznějov-sídliště, Eva Půtová / Alena Svobodová jako čerti, Marie Uhlířová / Václav Hladík jako Bác a Bácová, Anna Pechová jako strom

ROK 1983

Jako předchozí rok byl na konci února uveden poetický večer nazvaný **Francois Villon úsměvný a bez úsměvu**. Odehráno bylo jedno představení za přítomnosti 90 diváků. V dramaturgii pořadu nebyly jen verše, ale i pokusy o dramatizaci epizod ze života Françoise Villona s použitím románu Jarmily Loukotové „Navzdory básník zpívá“. Vše v režii Zdeňka Stehlíka.

Francois Villon úsměvný i bez úsměvu, na snímku zleva Alena Svobodová, Slávka Spálená j. h., Antonín Adámek, Jan Stehlík, Eva Půtová, Zlat Čábalová, v pozadí Anna Pechová

Soubor připravoval každoročně program pro děti z Dětského domova Trpísty v rámci navázané spolupráce. V tomto roce však soubor pohádku na repertoáru neměl. Z nouze a časové tísně byly použity kratičké pohádky určené pro loutkové divadlo **Dědečkovy lívance**, **Jak kovář učil princeznu móresům** a **Jak švec Káču vytrestal**. Tentokrát v kolektivní režii. Pohádky měly premiéru 4. června v Dětském domově Trpísty. Pohádky se líbily nejen v Trpístech, ale i ostatním dětem v dalších místech natolik, že byly opakovány celkem osmkrát.

Na podzim se zrodil další experiment – první autorské samostatné divadlo. Souboru se dostalo

do rukou dílo amerického autora Robinsona Jefferse **Mara** , které svojí strhující opravdovostí a hloubkou myšlenek vybízelo a provokovalo k dramatickému ztvárnění. Mara měla premiéru 9. prosince v režii a dramaturgické úpravě Antonína Adámka a Aleny Svobodové. Shlédlo ji 102 diváků. Odehrána byla dvě představení. Kaznějovští diváci Maru pochopili a ocenili dlouhotrvajícím potleskem. Další odměna přišla i na okresní divadelní přehlídce v roce 1984 v Žilově pro Antonína Adámka a Alenu Svobodovou za režii a dramaturgické zpracování, pro Evu Půtovou za postavu Srnky, Marii Frýdlovou za postavu matky, Antonína Adámka za ztvárnění autora. Soubor byl ale zejména poctěn nabídkou Dagmar Neblechové, členky DJKT v Plzni ke spolupráci se souborem, která byla bohatě využita. Kolegové z divadla Dialog v Plzni po premiéře napsali: „Přijeli jsme, viděli jsme a zvítězili jste! Vydržte, děláte to dobře!“

R. Jeffers - Mara, na snímku Václav Hladík v roli Allena, Zdeněk Stehlík v roli Brice, Eva Půtová jako Srnka

ROK 1984

Tento rok byl ve znamení hry **Čarokrásná ševcová** , kterou napsal Federico Garcia Lorca, režíroval Zdeněk Stehlík. Hra měla premiéru 19. a 26. října a shlédlo ji 280 kaznějovských diváků. O 24 let později se tato divoká fraška dočkala druhého nastudování na počest 30. výročí založení DS Štace. Tato hra, jedna z neúspěšnějších za dobu trvání souboru, měla podivné začátky. Panovalo o ní mínění, že děj nestojí za mnoho, že je to laciná zábava a pro svoji zastaralost prostředí španělského venkova minulého století divákovi neřekne nic. Stal se však opak. Komédie se setkala s mimořádnou odezvou u nejširších vrstev diváků na venkově i ve městech. S nastudováním této hry se zpěvy se pojí nejvíce superlativů. Byl zaznamenán rekordní počet dvaceti představení. V komedii vystupovalo

nejvíce osob a byla uváděna v nejdelším časovém úseku (1984 – 1987). V hlavní dětské roli se postupně vystřídal tři děti. V rolích nápadníků bylo alternací nejvíce, neboť postavy tří nápadníků hrálo postupně dvanáct herců. Hra také přinesla nejvíce ocenění. Byly to ceny na okresní divadelní přehlídce v Kralovicích v roce 1985 za titulní postavu ševcové Aleně Svobodové, ševce Antonínu Adámkovi a za režii Zdeňku Stehlíkovi. Hra postoupila na krajskou divadelní přehlídku ve Žluticích v roce 1986 a zde byla také kladně hodnocena. První prestižní cenu svého ochotničení si odvezla Alena Svobodová za nejlepší ženský herecký výkon.

G. F. Lorca - Čarokrásná ševcová, Jiří Zeman jako autor, Alena Svobodová jako ševcová

ROK 1985

Rok 1985 provází **Pohádka o líných strašidlech** autora Václava Čorta. Tentokrát v režii Antonína Adámka. Premiéra byla uvedena 8. prosince před 225 dětskými i dospělými diváky. Odehráno bylo celkem 13 představení. K působivé atmosféře strašidelného mlýna přispěla důmyslná scéna, kostýmy, barevné efekty a také zvuková kulisa hry. Čtyři účinkující herečky nejen hrály, ale i zpívaly a přitom předváděly artistické kousky. Na divadelní přehlídce v Manětíně roku 1986 byly oceněny představitelky hastrmanky a ježibaby Marie Uhlířová (nyní Vacková) a Alena Svobodová. Soubor si odnesl cenu za scénografii.

Pohádka V. Čorta - O líných strašidlech, na snímku po premiéře zleva Alena Svobodová jako ježibaba, Ivana Kroftová jako mlynářka, Eva Půtová jako Anička, Zdeněk Mancl jako muzikant, Marie Uhlířová jako hastrmanka

Protože ženská část souboru pilně zkoušela Pohádku o líných strašidlech, muži byli nuceni hledat uplatnění jinde. O tom, že se jim to podařilo na výbornou, svědčí již dramaturgický výběr, který padl na **Zaklínače hadů** Vladimíra Vysockého. Premiéru shlédlo 13. prosince 98 diváků při stolové úpravě. Představení bylo předvedeno celkem pětkrát. Vysockého verše a písně soubor uvedl zřejmě jako první v tehdejší Západočeském kraji. Jeho dílo bylo objeveno nejen pro interprety, ale především pro četné příznivce v Kaznějově i diváky v Karlových Varech, kde byl Zaklínač hadů uveden dokonce dvakrát, mimo jiné v rámci krajské přehlídky autorského a netradičního divadla.

ROK 1986

Tento rok byl časem repríz a soutěží. Soubor uváděl nastudované hry Čarokrásná ševcová, Pohádka o líných strašidlech a Zaklínače hadů. Podařilo se tak zúročit práci z předchozích let.

Vzhledem k tomu, že se Štace stala členským souborem SČDO, zúčastnila se 1. ročníku soutěže jednoaktových her pořádané v Divadle Pod lampou pod názvem Plzeňská aktovka. Z této soutěže si odvezla cenu Alena Svobodová za nejlepší ženský herecký výkon za ztvárnění role statkářky v aktovce A. P. Čechova **Medvěd**.

Soubor se zúčastnil krajské soutěže monologů a dialogů ve Zbiroze „O pohárek SČDO“ a úspěch slavil Antonín Adámek v postavě Josefa Brožka, který postoupil do národního finále monologů v Hlinsku.

ROK 1987

Tento rok se opět navázalo na tradici večerů poezie při svíčkách a víně. Byla nastudována poezie Jiřího Žáčka pod názvem **Léty jsme nezmoudřeli**. Premiéra se konala 6. února před 100 diváky. Večer byl pětkrát opakován. Scénář zpracovala Marie Caltová, dramaturgyně DJKT v Plzni. Po dlouhém zápolení se scénářem, režii a recitátory byl posazen rámcový děj do imaginární kavárny umístěné pod jevištěm, takže se diváci stali součástí scény. Žáčková poezie přinesla všem vnitřní uspokojení, diváci ji přijali a nešetřili slovy uznání. Například zápis diváka do kroniky: „Ta poezie byla lepší než víno“.

Na podzim soubor nastudoval podruhé pohádku od Marie Holkové **Královnin prsten**. Tentokrát v pozměněné, moderní podobě v režii Antonína Adámka. Premiéra byla 20. prosince před 250 diváky. Odehráno bylo sedm představení. Pohádka představovala symbiózu starých členů souboru a nastupující herecké generace. Stala se vlastně ukázkou toho, co soubor dokáže, když je schopen poučit se z neúspěchů, proher a dobře míněné kritiky. S mladými herci zavanul do souboru svěží vítr, který nejen vyčistil vzduch, ale přinesl s sebou také nové nápady a možnosti. Všechny tyto vklady soubor zúročil a sklídl ovoce své činnosti v podobě vítězství na okresní divadelní přehlídce v Kralovicích v dubnu 1988, odkud si Štace přivezla 7 cen.

Pohádka M. Holkové - Královnin prsten ve 2. nastudování, skupinové foto účinkujících a techniků Štace

ROK 1988

V roce 1988 byly ztvárněny **Příběhy z Dekameronu** zpracované Alešem Fuchsem podle Giovaniho Boccaccia. S výběrem hry si soubor uvědomil obrovskou zodpovědnost k režijní práci na této hře. Všichni se shodli, že bez profesionální režie nejsou schopni autorovy myšlenky uhrát a aktualizovat. Pomoc soubor hledal u metodičky okresního kulturního střediska Evy Vozkové, která měla při výběru režisérky šťastnou ruku. Podařilo se jí získat pro soubor herečku DJKT v Plzni Janu Matiaškovou, která si přes své mládí dokázala získat respekt a uznání. Zvláště potom, co si pozvala ke spolupráci kolegu Dalibora Procházkou, který složil hudbu. S kostýmy a scénou Jiřího Mourka z Trnové vznikly všechny předpoklady pro zdárný výsledek.

G. Boccaccio/A. Fuchs - Příběhy z Dekameronu, na snímku herci při hostině, která je předělem mezi příběhy

Byly nastudovány dva příběhy k účasti na druhém ročníku Plzeňské aktovky. Cena za nejlepší ženský herecký výkon byla udělena Zlatě Čábalové za postavu Laury.

Další netradiční divadelní počín byl výběr z lidové poezie **My jsme k vám přišli vinšovat, zpívat, hrát a tancovat, inscenovaný** společně s folklórním souborem **Máj Nýřany**. Dramaturgický výběr opět zpracovala Marie Caltová a společně s Janem Vlasákem a Alenou Svobodovou připravili celý scénář programu. Metodickou pomoc hercům poskytl Miloslav Machoň, herec DJKT v Plzni. Organizace zkoušek byla velmi náročná, znamenala nejedno celodenní soustředění obou souborů o sobotách v Nýřanech. Odehrálo se celkem pět představení plných lidové poezie spojené s tanci a písněmi lidové klenotnice, koncipované do čtyř ročních období.

V tomto roce vzniká dětská odnož divadelního souboru Štace pod názvem Štacinka. Vedení se ujal režisér a herec Zdeněk Stehlík. Dětský soubor aktivně pracoval do roku 1990, kdy většina jeho protagonistů přestoupila mezi „štacácké dospěláky“.

Štacinka při svém vystoupení Kabaret pro školáky i poškoláky

ROK 1989

Rok 1989 byl ve znamení 10. výročí existence souboru. Při úvahách jakou hrou oslavit dovršení první desítky let trvání souboru, byl jednomyslně vybrán Dekameron. Nastudoval se tedy další příběh. Vznikla druhá verze a celovečerní představení bylo na světě. Vynaložené úsilí se neminulo účinkem a výsledkem bylo skvělé hodnocení na okresní divadelní přehlídce v Kožlanech na jaře 1989. Soubor si odvezl šest cen. Dekameron se dočkal v letech 1989 - 1990 celkem jedenácti úspěšných repríz.

Příběhy z Dekameronu, na snímku zleva Marie Vacková, Antonín Adámek, Miroslav Svoboda, Alena Svobodová

Při příležitosti oslav 10. výročí založení souboru přijali představitelé Místního národního výboru v Kaznějově dne 27. října celý soubor v obřadní síni. Večerní část oslav začala přehlídkou kostýmů z her a pohádek uplynulých deseti let. V druhé části soubor poprvé pro kaznějovskou veřejnost zahrál příběhy z Dekameronu.

Dětský soubor Štacinka nastudoval pod vedením Zdeňka Stehlíka estrádní pásmo scének, písniček a poezie **Kabaret pro školáky i poškoťáky**. Vystoupil celkem jedenáctkrát, vždy s velkým úspěchem u malých i velkých diváků.

ROK 1990

V únoru nového roku byl již tradičně pořádán večer poezie při svíčkách a víně. Soubor připravil pořad s písničkami a veršováním „**Večer s básníkem Jirkou Oulíkem**“. Představení bylo hráno dvakrát v Kaznějově, jedenkrát v Žihli.

Následovalo nastudování pohádky od Jaromíra Sypala **Cesta do pohádky a zpátky**, protože do souboru přešla část dětských herců ze Štacinky. Soubor opět požádal o pomoc Janu Matiaškovou a úspěch byl zaručen. Premiéra byla uvedena v Kaznějově 9. listopadu a shlédlo ji přes 200 diváků. Pohádka měla 18 repríz. Soubor se tradičně zúčastnil divadelní přehlídky Manětínská opona. Porota vysoce kladně ohodnotila kaznějovskou pohádku, o čemž svědčí řada odměněných.

ROK 1991

Tento rok soubor absolvoval pohádkový maratón, odehrálo se 12 repríz. Soubor se úspěšně zúčastnil Žlutického divadelního léta. Zde obdržel Cenu diváků, Marie Vacková získala ocenění za scénu a taneční projev, Hana Benešová za kostýmy. Poprvé byli pochváleni i techničtí pracovníci za perfektní osvětlení a hudební doprovod. Představení získalo hlavní cenu jako nejlepší soubor oblastní přehlídky a tím se mu otevřela poprvé cesta k účasti na národní přehlídce venkovských souborů „Krakonošův divadelní podzim“ ve Vysokém nad Jizerou. Porota, která byla zastoupená kromě jiných divadelním vědcem, pedagogem a dramaturgem Janem Císařem, režisérem Svatoplukem Skopalem a hercem Národního divadla Petrem Svobodou, hodnotila představení velmi kladně. Při hodnocení vyjádřila porota lítost, že text Jaromíra Sypala nebyl alespoň na takové úrovni, jako byla inscenace Štace. Naštěstí se soubor dokázal přes slabiny textu přenést a hrál se skutečným potěšením. Herci se dočkali bouřlivého potlesku, publikum skandovalo vestoje. Pro všechny zúčastněné štacáky to byl opojný a nezapomenutelný pocit. Porota pohádku ocenila jednou z hlavních cen „**Za spontánní zaujetí celého souboru při nastudování inscenace**“.

J. Sypal - Cesta do pohádky a zpátky, na snímku z Vysokého n/Jizerou Václav Bucko, Ilona Sedláková, Antonín Adámek, Andrea Svobodová, Alena Svobodová, Václav Hladík, 1991

ROK 1992

Rok 1992 byl zasvěcen přes veškeré existenční problémy a problémy v PLUTO CENTRU přípravám a vlastní realizaci hudební veselohry od Václava Štecha Třetí zvonění, v úpravě Miroslava Horníčka. Hra byla uvedena pod názvem **Svatba pod deštníky aneb zvoní se potřetí**. Premiéra se konala 30. května v Manětíně při příležitosti divadelní přehlídky Manětínská opona v opětné režii a dramaturgické úpravě Jany Matiaškové, která oprostila text od všeho přežitého, místy ho vtipně aktualizovala a doplnila hudebně-tanečními čísly. Obecenstvo nejvíce aplaudovalo při mnohých hudebních vstupech, které vytvářely někdy až samostatná čísla a posouvaly v kladném slova smyslu žánr hudební veselohry kamsi ke kabaretnímu lepoprelu.

Na Manětínské oponě obdržel soubor hlavní cenu a tím automatický postup na Žlutické divadelní léto. Oceněny byly ještě Alena Svobodová a Marie Vacková za ženský herecký výkon, Vladimír Šmid za mužský herecký výkon a Jana Matiašková za metodickou pomoc amatérskému divadlu.

V. Štech/M. Horníček - Svatba pod deštníky, kolektivní foto herců včetně technika J. Hepa a nápovědy H. Šimlové

ROK 1993

Celý rok symbolizují především zájezdní představení se Svatbou pod deštníky aneb zvoní se potřetí. Ze Žlutického divadelního léta se soubor opět nevracel s prázdnou. Za herecké výkony byli odměněni Alena Svobodová a Jaromír Břehový ze souboru Žlutičan, který vystupoval jako host.

Svatba pod deštníky, na snímku Vladimír Šmid v roli Hvězdinského, Alena Svobodová v roli vdovy Kváčkové

Začátkem roku soubor „oprášil“ pásmo poezie Jiřího Žáčka **Léty jsme nezmoudřeli**. V představení vystoupili i někteří mladí, začínající adepti herectví a zhostili se svých rolí se ctí. Premiéra se odehrála 2. dubna v Kaznějově v Domě dětí a mládeže v kolektivní režii souboru. Představení bylo uvedeno celkem třikrát, derniéra byla na Manětínské oponě, která byla od tohoto roku nesoutěžní.

ROK 1994

Ve znamení nastupujícího mládí byl rok 1994. Soubor se musel vyrovnat se skutečností, že jej opustili jeho opory, manželé Vackovi a Václav Hladík. Soubor byl oslaben a těžce se potýkal s dramaturgickým plánem. Vzhledem k tomu, že se blížil rok 1995, v němž se Kaznějov chystal oslavit 850-té výročí svého založení, hledal soubor pro tuto událost něco vhodného k nastudování. Naštěstí si Antonín Adámek vzpomněl na knihu, kterou napsal Karel Fleissig, spisovatel žijící několik let v Kaznějově. Kniha se jmenuje **Hříšné časy** a její děj se odehrává převážně v Kaznějově. K souboru se přidali noví členové, takže obsazení bylo na světě. Zbývalo knihu zdramatizovat a najít vhodného režiséra. Soubor vybral nejlepší příběhy a Alena Svobodová pak knihu s Jaroslavem Hrubým, plzeňským loutkářem, scénografem a především příštím režisérem souboru, zdramatizovala.

Hra je tvořena humornými příběhy, na které se díváme očima dvou dospívajících chlapců, kteří z útržků rozhovoru rodičů, sousedů a dalších vesničanů sestavují mozaiku života a pídí se po poznání věcí i jevů dětskému chápání nesrozumitelných. Děj je zasazen do vesnického prostředí pomyslného Prčina (jinak Kaznějova) 30. let dvacátého století.

K. Fleissig - Hříšné časy, kolektivní foto z premiéry s režisérem Jaroslavem Hrubým (v šedém saku, 3 řada zdola)

Premiéra byla uvedena 18. a 25. března v Kaznějově již tradičně při víně a svíčkách před vyprodaným sálem. Úspěch povzbudil a soubor se odvážně přihlásil na Žlutické divadelní léto. Představení se líbilo nejen divákům, ale i porotě natolik, že souboru byla udělena hlavní cena a cena za režii a scénu Jaroslavu Hrubému. Zároveň bylo představení vybráno na Krakonošův divadelní podzim do Vysokého nad Jizerou konaného ve dnech 8. – 15. října.

Stejně jako při svém prvním vystoupení ve Vysokém nad Jizerou v roce 1991, také tento rok soubor svojí inscenací vzbudil zvýšenou pozornost. Svědčilo o tom závěrečné hodnocení poroty. Ta si kladla otázky, jaký je smysl amatérského divadla na současném venkově, kdo toto divadlo potřebuje a jak hmatatelně a citelně jej dává najevo. Podle poroty tuto problematiku učebnicově demonstroval právě kaznějovský soubor. Ve svém hodnocení porota píše: „Hra na jedné straně vyrostla ze zcela konkrétních místních potřeb, na straně druhé nerezignovala na divadelní výraz a zejména pak na patřičnou dávku tvořivé aktivity, především z oblasti dramaturgie. Zde je podstatné hledání, v němž se místní podmínky spojují s obecnými divadelními tendencemi a trendy“.

Hříšné časy, na snímku zleva Štěpán Svoboda jako Toník, Roman Brejcha a Hana Benešová v roli jeho rodičů

Soubor byl oceněn Cenou za aktivní dramaturgii a cenou pro mladého herce Štěpána Svobodu za ztvárnění role Toníka Pasáčka.

Přivítání souboru Štace Krakonošem před divadlem ve Vysokém nad Jizerou, 1994

ROK 1995

Štace uvedla představení Hříšné časy v rámci oslav 850-tého výročí založení obce. Po představeních pro dospělé se opět navrátil k žánru pohádky pro děti. Někteří mladí chlapci ze souboru odešli, ale zase přišly mladé dívky a tak volba padla na pohádku **Popelka** od Ivy Peřinové. Premiéra Popelky byla tedy uvedena na oblastní přehlídce ve Žluticích 11. června v dramaturgické úpravě, scéně a režii Jaroslava Hrubého. Soubor se bohužel z přehlídky vracel bez diplomů, mladé herečky se slzičkami zklamání. Přesto byla pohádka divácky úspěšná a měla celkem dvanáct repríz.

I. Peřinová - Popelka, na snímku Magda Vokáčová, Andrea Svobodová, Miroslav Šmid, Štěpán Svoboda

ROK 1996

Začátkem roku se konal večer autorů Roberta Fulghuma a Haliny Pavlowské s názvem **O životě vesele i vážně**. Představení bylo uvedeno 6. března a setkal se s nečekaným diváckým ohlasem.

V dubnu začaly zkoušky zdramatizované prózy Miroslava Skály **Svatební cesta do Jiljí**. S profesionální pomocí Jany Kubátové (dříve Matiaškové), která text dramaturgicky upravila a postarala se i o scénu a režii, se zrodilo představení o mnoha scénách, scénkách a mnoha postavách. Premiéra v domovské obci se konala 30. listopadu, předpremiéra byla na Manětínské oponě v říjnu. Hra při obou představeních zaznamenala velký divácký úspěch a herci se na jevišti vyřádili v mnoha převlecích a rolích, které dotvářely dramatické situace hlavních aktérů.

M. Skála - Svatební cesta do Jiljí, na snímku Alena Svobodová jako ONA, Antonín Adámek jako ON, větev drží Štěpán Svoboda

ROK 1997

Svatební cestu do Jiljí soubor přihlásil na Oblastní přehlídku tradičního divadla v Horažďovicích, konanou ve dnech 14. – 16. března. Porota ocenila, že soubor hru zvládl s mimořádnou schopností na všednodenním realistickém detailu postavit akci s výraznou nadsázkou. Cenu za herecký výkon obdržela Marie Šmidová za ztvárnění několika postav. Naopak v červnu ze Žlutického divadelního léta odjížděl soubor s pocitem křivdy z neobjektivního a příkrého hodnocení poroty. Odměna se však dostavila v jiné podobě. V říjnu tohoto roku, týden před zahájením Krakonošova divadelního podzimu přijal soubor nabídku pořadatele národní přehlídky ve Vysokém nad Jizerou vystoupit nesoutěžně a nahradit tak nemocí postižený soubor ze Žlutic. K potěše všech aktérů byla slova kritiků vlídná a pro soubor povzbuzující. Ve Vysokém nad Jizerou se představení hrálo podvanácté jako derniéra.

Do čtveřice přehlídek tohoto roku patří nejmilejší Manětínská opona, kde soubor sehrál nově nastudovanou pohádkou od Emila Šalouna **Jak kašpárek učil čerty zpívat** v režii, úpravě textu a výpravě Jaroslava Hrubého. Představení bylo jednoduché a přímo ideální pro současnou náladu a chuť souboru, který byl unaven přehlídkovým maratónem.

Štaci se zastesklo po poetických večerech a tak znovu oprášil starou tradici. Výběr padl na Otu Pavla a jeho **Sportovní povídky**. Představení v dramaturgické a režijní přípravě Jaroslava Hrubého se hrálo 27. prosince v Kulturním domě v Kaznějově. Bylo to velmi nevydařený večer. Pořad se zcela minul s vkusem diváků a je dodnes černou múrou pamětníků souboru.

E. Šaloun - Jak kašpárek učil čerty zpívat – děkovačka herců při premiéře

ROK 1998

V roce 1998 soubor vystupoval v různých částech okresu s pohádkou **Jak kašpárek učil čerty zpívat**. 5. dubna se soubor účastnil třetího ročníku poměrně mladé přehlídky Divadelní jaro v Horní Bříže.

Blížilo se dvacáté výročí Štace a tak si soubor přál objevit a nastudovat takovou hru, kterou by odměnil jak své věrné obecnstvo, tak především sám sebe. Nakonec soubor vybral komedii se zpěvy od Carla Goldoniho **Komedie o vějíři**.

C. Goldoni - Komedie o vějíři, na snímku děkovačka z Manětínské opony 1998

Tentokrát k dramaturgické úpravě a režii nebyl nikdo přizván a práce se ujala členka souboru Alena Svobodová. Snad nebyla úplně nepřipravená. Posledních deset let pravidelně navštěvovala Jiráskův Hronov, kde se účastnila školy režisérů a další semináře absolvovala i na ostatních přehlídkách. Soubor vsadil tentokrát na hudbu a náročnou výpravu s bohatostí barev jak v kostýmech, tak v kulisách. Díky těmto prvkům včetně skvělého nasvícení scény technikem Jardou Hepem se podařilo navodit představu teplé a slunné uličky italského maloměsta, která je jediným shromaždištěm obyvatelstva s onou atmosférou ryku, křiku, jekotu, brebentění a nadávek. Soubor si mohl dovolit i náročnější hudební doprovod, protože do souboru začali docházet členové úspěšného hudebního tria. Po náročném zkoušení se soubor s patřičnou trémou a obavami v řijnu zúčastnit Manětínské opony. Předpremiéra v Manětíně se vydařila, komedie se líbila, obavy se rozplynuly a herci byli odměněni bouřlivým potleskem publika.

Komedie o vějíři, s kytarou muzikant Jan Pouska

ROK 1999

V roce 1999 slavil soubor významné jubileum **20 let od svého založení**. Oslavy nastaly v sobotu 23. ledna přijetím současných i dřívějších ochotníků na radnici starostou Petrem Sýkorou. Oslavy vyvrcholily premiérou Komedie o vějíři v Kulturním domě v Kaznějově.

Přijetí DS Štace na radnici u příležitosti 20. výročí od svého založení, na snímku vpředu tajemnice MěÚ Kaznějov Eliška Růžková se členy souboru

V červnu absolvoval soubor oblastní přehlídku Žlutické divadelní léto. Tentokrát porota nešetřila chválou. Ocenila zejména výpravu, kostýmy a některé situace, kdy se souboru podařilo vytvořit atmosféru slunné, dravé a vášnivě italské society, která více pudově jedná a přemýšlí, až když je už skoro pozdě. Pochválila též živou hudbu. Bylo uděleno několik cen. Goldoniho komedie měla 11 repríz.

Soubor nezahálel a opět v krátké době připravil na Manětínskou oponu pohádku od Jiřího Tibitanzla **Všudybylovy pohádky z Krakonošovy zahrádky** v dramaturgické úpravě a režii Aleny Svobodové. O tom, že soubor opravdu nezahálel, svědčí čtyři odehrané reprízy v prosinci.

J. Tibitanzl - Všudybylovy pohádky, na snímku Rudolf Šlehofer jako Krakonoš, Štěpán Svoboda jako Všudybyl

ROK 2000

Mezitím co soubor vystupoval s pohádkou, připravoval se další poetický večer. Představení se skládalo z divadelní a básnické tvorby našich i zahraničních autorů. Večer se konal 1. dubna opět v dramaturgické úpravě Aleny Svobodové. Tentokrát si Štace napravila reputaci a diváci odcházeli domů spokojeni.

30. dubna se soubor opět zúčastnil přehlídky Divadelní jaro v Horní Bříze se Všudybylovými pohádkami z Krakonošovy zahrádky. S toutéž hrou se soubor uvedl v květnu na Radnickém dráčku a v červnu ve Žluticích.

Štace nestihla nastudovat náročnější hru, protože celý podzim byl věnován budování stálé divadelní scény v suterénu městského úřadu. Blížila se Manětínská opona a soubor řešil dilema zda poprvé oblíbenou přehlídku vynechat nebo cosi nacvičit. Alena Svobodová přinesla a následně zrežirovala jednoaktovku **Petrohradský lichvář** od Nikolaje Alexejeviče Někrasova, kterou si všichni s chutí zahráli. Hra byla pak reprízovaná ještě třikrát v r. 2001.

A. Někrasov - Petrohradský lichvář, na snímku jako lichvář Antonín Adámek, Marie Frázová jako jeho dcera, Miroslav Šmid jako nápadník

ROK 2001

Začátek roku plynul ve znamení příprav stálé scény, nového přestavení a nácviu monologů a dialogů některých členů souboru. V Horšovském Týně soutěžili 17. února na oblastní přehlídce monologů a dialogů O pohárek SČDO:

- ✚ monolog **Ke všemu brambůrky** - v podání Štěpána Svobody
- ✚ dialog **Na dotek** - v podání Marie Frázové a Radima Brejchy
- ✚ monolog **Tvář za oknem** - v podání Oliny Paškové
- ✚ Všichni se umístili na předních místech a postoupili do národního kola. Olina Pašková se 24. března zúčastnila národní soutěže dětských monologů, dialogů Kandrdásek SČDO v Brandýse nad Labem a získala zde první místo v kategorii 16 až 18 let. Na národní přehlídce monologů a dialogů v Olomouci 28. dubna získali cenu mladému talentu Marie Frázová a Radim Brejcha. Štěpán Svoboda získal ve velké konkurenci ochotnických matadorů skvělé 2. místo.
- ✚ Večer těchto monologů a dialogů s hudebním doprovodem při svíčkách a víně s názvem **Sedmero příběhů** byl divákům představen v říjnu již v nových prostorách.

4. května byl slavnostně otevřen divadelní klub Šutr premiérou hry Fraškohrátky aneb nebožtíkův útěk a tenorovy plotky podle Emila Artura Longena v úpravě Aleny Svobodové.

Citace z programu ke hře Fraškohrátky:

Na vybudování divadelního klubu ŠUTR se podíleli svojí pilnou a obětavou prací členové souboru ŠTACE:

Projektování a rozvody elektroinstalace včetně el. přípojky a instalace světelného parku :

Jaroslav Hep , Jirka Let, Míra Fráz ,

Projekt a výroba jeviště :

Míra Fráz, Míra Svoboda, Štěpán Svoboda
Míra Šmid, Jarda Hep, Jirka Let, Ruda Šlehofer,
Radim Brejcha

Návrhy interiérů a výtvarné ztvárnění portálu :

Petr Palma

Galerii sponzorů a fotografie instalovali :

Tonda Adámek a Jiří Let

Technický návrh a instalace opony a výkrytů :

Štěpán Svoboda, Míra Šmid

Oponu, látkové dekorace, závěsy a potahy na židle ušila:

Zděnka Frázová za pomoci Aleny Svobodové

Regály a stoly navrhli a vyrobili :

Míra Svoboda, Štěpán Svoboda, Míra Šmid

Za obsluhu a občerstvení hostů zodpovídá :

Míra Svoboda

Šatnu zhotovili, židle opravili a co bylo třeba nabarvili:

Štěpán Svoboda, Míra Šmid, Zděnka Frázová, Andrea Štěpánová, Honza Pouska, Luďa Šmol , Eliška Frázová, Maruš Frázová, Maris Šmidová, Alena Svobodová, Tonda Adámek

Průběžný a generální úklid v ŠUTRU :

Zdena, Maruš a Eliška Frázovi, Alena Svobodová, Maris Šmidová, Olina Pašková , Andrea Štěpánová

Logo ŠUTR navrhl a zhotovil :

Petr Palma

Autor názvu klubu ŠUTR:

Ladislav Šmid

Slavnostní znělku pro Štaci sestavil:

Matyáš Němejc j.h.

Harmonogram prací, přidělování úkolů a přísný dohled :

Alena Svobodová

Longenovy jednoaktovky s původním názvem Dezertér z Volšan a Tenoriskovy lásky byly vybrány proto, aby hereckou příležitost dostalo co nejvíce členů, o které se soubor rozrostl. Fraškohrátky hrál soubor s velkou chutí a byly uvedeny celkem dvanáctkrát.

Slavnostní otevření ŠUTRU 4. května 2001, přípitek se starostou Kaznějova Ing. Petrem Sýkorou

Ochotnický spolek z Kaznějova o víkendu slavnostně otevřel svou stálou divadelní scénu s názvem Šutr aneb Štace uvnitř této radnice. Foto H. JOSEFOVÁ

A. Longen - Fraškohrátky, foto z tisku

26. a 27. května byla v prostorách Šutru poprvé uspořádána **národní přehlídka Divadlo jednoho herce (DJH)**. Zajištění přehlídky a vlnivé divadelní prostředí v ŠUTRU se setkalo se skvělou odezvou u všech soutěžících i odborné poroty. Proto byl soubor udělen status pořádat v Kaznějově národní přehlídku pravidelně každé dva roky. V dubnu 2009 se uskuteční již 5. ročník DJH v Kaznějově.

2. června sehrál soubor představení Petrohradský lichvář v rámci Žlutického divadelního léta. Cenu zde obdrželi Antonín Adámek a Radim Brejcha.

V srpnu Štace sehrála Fraškohrátky v rámci historického víkendu „HODOKVAS“ na hradu Radyně ve Starém Plzenci. Bylo to jedno velké dobrodružství. Nejprve nanosit z podhradí kulisy a světelný park do hradu a potom hrát na improvizovaném jevišti z podlážek přímo v hradním paláci a pak se zase proplétat s kulisami zpět mezi davy proudících návštěvníků. Zkrátka, všem zůstala úžasná a neopakovatelná vzpomínka na Radyni.

První adventní pondělí u příležitosti rozsvícení vánočního stromku před Městským úřadem v Kaznějově, soubor sehrál **Živý Betlém**, jehož uvádění se stalo každoroční tradicí. Na Silvestra soubor uspořádal pro veřejnost celovečerní **estrádu „Živé vysílání“**, který se pro organizační a technickou náročnost další roky již neopakoval.

ROK 2002

V roce 2002 se chystal autorský pohádkový muzikál **Jak kuchař Oswald do sladkého království přišel**.

Pohádkový muzikál, na snímku zleva Andrea Štěpánová jako dvorní dáma, Antonín Adámek jako Suchar, Olina Pašková jako Piškotka, Alena Svobodová jako Sušenka, Marie Frázová jako dvorní dáma, Petr Soukup jako Oswald

Jeho premiéra byla uvedena 17. února a 3. března v ŠUTRU. Napsat vlastní pohádkový muzikál bylo společně splněné přání všech štacáků. O tom, že se dílo povedlo, svědčí 16 úspěšných repríz na různých místech Plzeňského a Karlovarského kraje. Režie se opět ujala Alena Svobodová s asistencí Štěpána Svobody a Miroslava Šmida, text písní sepsal Luděk Schmoll a hudbu složil Jan Pouska. Světelné a zvukové efekty byly dílem nepostradatelného technika Jardy Hepa a jeho pomocníka Jirky Leta.

Pohádkový muzikál, na snímku jako trpaslíci Pavel Kovařík, Veronika Novotná, Eliška Frázová, Andrea Štěpánová, v okně Olina Pašková jako Piškotka, jako Černozub Štěpán Svoboda, jako Kazizub Radim Brejcha

S tímto pohádkovým muzikálem se soubor zúčastnil krajské soutěže souborů hrajících pro děti Radnický dráček v Radnicích dne 19. května a získal zde hlavní cenu a postup na národní přehlídku Rakovnická Popelka v Rakovníku. Z technických důvodů však účast v národním kole odřekl. S pohádkovým muzikálem se soubor již tradičně zúčastnil Manětínské opony a v září nové přehlídky „Sokolovská čurda“ v Sokolově. Dále se uskutečnila řada zájezdových představení po širokém okolí (Hůrky u Rokycan, Volduchy, Lité, H. Týn, Horní Bříza, Klášter Plasy, Hadačka, Dražeň, Štichovice, Mladotice, Kaceřov, M. Týnice, Hrad Velhartice).

Štace se 23. února úspěšně zúčastnila soutěže Pohárek a Kandrásek SČDO v Horšovském Týně :

- ✚ dialog **Agnus De** - Jana a Olina Pašková
- ✚ dialog **Parta na útěku** - Petr Soukup a Pavel Kovařík (2. místo),
- ✚ monolog **Třináct vůní** - Eliška Frázová
- ✚ monolog **Valentin a Valentina** – Olina Pašková (2 místo)
- ✚ monolog **Heslo „MORÁLKA“** – Marie Frázová
- ✚ monolog **Obrácení Ferdýše Pištory** – Andrea Štěpánová
- ✚ monolog **Piruet** – Maris Šmidová
- ✚ monolog **Antigona v New Yorku** – Radim Brejcha postoupil do národního finále v Olomouci, kde obsadil druhé místo s monologem policisty

2. března soubor soutěžil na Plzeňské aktovce, kde se rozhodl pro samostatné uvedení aktovky **Tenorovy pletky**. Porota to však zhodnotila kriticky jako vytržení z kontextu hry a Štace odjela bez ocenění. Tak opět všichni poznali, jak málo stačí „Paní THALIE“, aby se k nim otočila zády. Úspěšné byly naopak Fraškohrátky jako celek na přehlídce ve Žluticích. Oceněny byly herecké výkony Antonína Adámka a Aleny Svobodové, která získala také cenu za dramaturgický počin a soubor obdržel cenu za hudební složku celého představení. Navíc byla inscenace doporučena na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim. Tam bohužel Štace z technických důvodů neodjela, za což ale „Paní THALIE“ nemohla.

E. A. Longen - Fraškohrátky, na snímku finálová píseň

Dalším projektem, kterým se soubor v tomto roce zabýval, bylo nastudování komponovaného pořadu historických balad, hudby a tance **Villon 3x prokletý** v režii Aleny Svobodové. Štace „oprášila“ toto téma z roku 1983 a nově ho zpracovala. K účinkování přizval soubor skupinu historického šermu Gloria z Plzně, která vystoupení obohatila o historické tance a souboje. Obě srpnové premiéry se konaly v půvabném exteriéru. Nejprve v zámeckém parku s večerní kulisou zámku Manětín a o den později se hrálo noční představení na nádvoří zámku Nebílovy.

O tomto představení se prostřednictvím svého nakladatele p. Špičáka dozvěděla spisovatelka Jarmila Loukotková, která Villonovy verše opětovně přeložila a vydala v roce 2001 pod názvem Velká závěť. Štaci poskytla i vlastní originální nahrávku francouzských villonovských balad, která byla zhudebněna Janem Pouskou a byla součástí komponovaného pořadu, kde tentokrát již tančili členové Štace v choreografii Oliny Paškové. Premiéra tohoto pořadu se konala 26. a 27. října v ŠUTRU. Jarmila Loukotková se osobně zúčastnila třetího opakování dne 9. listopadu.

Villon 3x prokletý, snímek z říjnové premiéry v ŠUTRU, tančí členky Štace

V srpnu využil soubor nabídku kastelána plaského kláštera na zdramatizování nočních prohlídek v objektu konventu. Štace vyprávění průvodkyně doplnila o scénky ze života mnichů a zdramatizované pověsti z knihy Ireny Bukačové Panna vejpůl a jiné pověsti. Pořad byl zpracován ve spolupráci se správou kláštera.

Pověst Klášterní poklad

Pověst Panna vejpůl

V činnosti souboru se tento rok objevila nová aktivita. Štace začala v Šturu organizovat i představení hostujících souborů. Kaznějovští diváci tak měli možnost shlédnout a porovnat i činnost jiných ochotnických souborů. V roce 2002 zde uvedly svá představení soubory z Kladna, Horšovského Týna, Manětína, Žlutic, Propadlo z Plzně a Žumbera z Plzně.

ROK 2003

V roce 2003 se pokračovalo s reprízami pohádkového muzikálu Jak kuchař Osvald do Sladkého království přišel a s pořadem Villon 3x prokletý. S pohádkovým muzikálem Jak kuchař Osvald do Sladkého království přišel se soubor zúčastnil v květnu nesoutěžně Žlutického divadelního léta. K hostování byly v tomto roce pozvány soubory ze Žlutic, Horšovského Týna, Radnic a Manětína.

24.-25. května Štace opět hostila účastníky národní přehlídky DJH, které se zúčastnili 3 soutěžící a jako host vystoupil Josef Nechutný z DJKT v Plzni.

U příležitosti 130. výročí Plzeňsko – Březenské dráhy Štace na žádost přednosta kaznějovské železniční stanice připravila pořad v dobových kostýmech se scénkami. Toto ojedinělé vystoupení se uskutečnilo 13. září v železničních stanicích Třemošná-Kaznějov-Plasy a při jízdě historického vlaku.

Tohoto roku byla nastudována **Lázeňská komedie**, kterou podle předlohy Eduarda de Filippa Muž a džentlmen volně upravila tvůrčí skupina Štace. Situační komedie je o věčně hladových hercích italských kočovných společností. Tento základ hry si soubor vzal pro vlastní úpravu a hravou formou přenesl děj do Čech a parodoval sám sebe. K režii si přivzal osvědčenou profesionálku Janu Kubátovou, která do inscenace vnesla mnoho komických situací a gegů. Scénu navrhl Petr Palma. Premiéra byla uvedena v Kaznějově 8. listopadu a další představení se odehrálo na tradiční přehlídce 15. listopadu v Manětíně.

E. de Filippo - Lázeňská komedie, finálová píseň při premiéře

17. května se dostalo Štaci té cti vystupovat v M. Týnici hned se dvakrát. Nejprve s pohádkou na venkovní scéně v areálu muzea a v barokní kapli, kde zazněly verše a zhudebněné Villonovské balady doplněné tanci. Všichni aktéři se shodli, že zažili kouzlo okamžiku, na které se nezapomíná.

Villon 3x prokletý, kaple v M. Týnici, zleva Radim Brejcha, Miroslav Šmid, Štěpán Svoboda, Rudolf Šlehofer

Spisovatelka Jarmila Loukotková požádala po roce soubor o další spolupráci. Původní komponovaný pořad historických balad a tance **Villon třikrát prokletý** byl proto doplněn o nové verše. Po představení dne 29.11. se v ŠUTRU uskutečnil křest knihy a **autogramiáda Jarmily Loukotové**, autorky aktualizovaného překladu veršů Françoise Villona **Odkazy jednotlivých básní/ balady v žargonu**.

Villon 3x prokletý, představení 29. listopadu 2003, na snímku vpředu Štěpán Svoboda, Marie Frázová, Míra Šmid

ROK 2004

V roce 2004 soubor slavil **výročí 25-ti let** od svého založení. K této příležitosti uvedl v ŠUTRU celkem 4 reprízy představení Lázeňská komedie. S touto hrou soubor přijel soutěžit na Žlutické divadelní léto. Lázeňská komedie se stala divácky velmi atraktivní, avšak odborná porota žlutické přehlídky ji zhodnotila kriticky právě pro přemíru gegů a vtipných situací v příběhu, které by vystačily na několik her. Bylo doporučeno vrátit se k amatérské režii, neboť spolupráce s profesionálem sice zlepšila hereckou techniku, ale soubor ztratil svůj svébytný projev.

Ve spolupráci s Muzeem a galerií severního Plzeňska v Mariánské Týnici zdramatizovala Alena Svobodová pověsti z nového vydání knihy *Panna vejpůl a jiné pověsti*, autorky Ireny Bukačové. Pořad pod názvem **Od Cisterciáků k Panně vejpůl** a byl uveden v zrestaurované barokní kapli bývalého probošství v Mariánské Týnici. Opět posvátné prostředí Santiniho kaple nezklamalo a během představení se vytvořila se nepřenositelná atmosféra zašlých časů. K tomu přispěli muzikanti vedení J. Pouskou a tajuplné svícení J. Hepa a J. Leta.

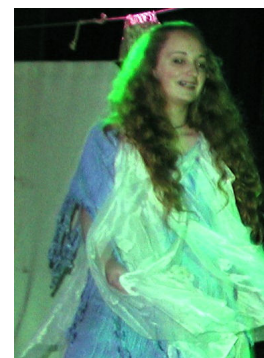

Cisterciáci - kaple v Mariánské Týnici

Kaple M. Týnice - Skupina dobové hudby od vedením Jana Pousky

Na podzim padlo rozhodnutí o nastudování pohádky Markéty Zinnerové **Rozmarná princezna** v režii Aleny Svobodové a scénografii Petra Palmy. Tato pohádka dala mnoho prostoru nejmladším členům Štace, ti starší si mohli zadovážet v rolích strašidel. Poprvé ji soubor představil dětem na přehlídce v Manětíně. Kaznějovská premiéra se konala 4. prosince a poté začal zájezdový pohádkový kolotoč (Plasy, Štichovice, Kaceřov, Dražeň, Kralovice, Dobříč, Horšovský Týn a další). Divákům byla nabídnuta divadelní představení souborů z Manětína, Horšovského Týna, Žlutic a Radnic.

M. Zinnerová - Rozmarná princezna, snímky z Manětínské opony

ROK 2005

První pololetí bylo zaplněno pohádkou Rozmarná princezna, jejíž inscenování bylo završeno na oblastní přehlídce Radnický dráček s cenou pro princeznu v podání Oliny Paškové a krejčího Ondru v podání Petra Soukupa. Pohádka byla dále uvedena nesoutěžně na červnové přehlídce ve Žluticích.

V červnu tři mladí členové Štace Olga Pašková, Pavel Kovařík a Petr Soukup absolvovali režijní školu mladých režisérů pořádanou SČDO a jejich úkolem bylo připravit absolventské představení. Proto se dramaturgické úpravy a režie současné moderní hry autorů Z. Plachého a J. Šimáčka **Nepohodlný indián** ujala Olga Pašková. S tvůrčí invencí sobě vlastní připravila „Soap Western – pro nového člověka, napínavý příběh o vzestupu baletní kariéry talentovaného indiána na pozadí tragédie neúspěšného loupežného přepadení“. Prvním publikem předpremiéry byli opět účastníci listopadové divadelní přehlídky v Manětíně, kteří nejvíce ocenili závěrečný balet „Labutí jezero“ v bezpohlavním podání herců všech věkových kategorií.

Z. Plachý/J. Šimáček - *Nepohodlný indián*

Na snímku režisérka *Olina Pašková*

Výčet dalších akcí

- ✚ Účast Radima Brejchy a Pavla Bárty na Pohárku SČDO s dialogem ze hry **Ještě žiju s věšákem, čepicí a plácačkou** od Reného Levínského (2. místo).
- ✚ 16. a 17. dubna se opět v ŠUTRU uskutečnila národní přehlídka DJH se 7 představeními.
- ✚ Zářijovou účast Štace na festivalu „Pozdní léto v Lomanech u Plas“, pořádané pí. Čihákovou v areálu její hájovny Lipovka (soukromé muzeum smoly). Soubor pro tuto příležitost „oprášil“ komponovaný pořad **„Od Cisterciáků k Panně vejpůl“**.
- ✚ V ŠUTRU se 15. října představila parta mladých nadšenců z Kaznějova **„Mírně poetická sekce“**. Diváky potěšila tvůrčí invencí **„Prastroj času“**, který sepsal a režíroval člen Štace Petr Soukup.
- ✚ Na závěr roku se uvedl jako další režisér Štace Radim Brejcha, který se svými přáteli z jiných souborů uvedl 12. prosince premiéru hry **Můj (ne)přítel Beethoven**, kterou upravil Radim Brejcha na motivy komedie Aldo Niccolaje s původním názvem *Nebyla to pátá, ale devátá*
- ✚ v prosinci byl tradičně uveden v ŠUTRU za velkého zájmu diváků **Živý Betlém**
- ✚ v tomto roce se představily hostující soubory – v únoru MLASK Manětín a v září Horšovský Týn.

ROK 2006

Štace připravila několik individuálních výstupů, které představila 8. dubna v pořadu **Život je jen náhoda**. Večerem provázelo diváky hudební těleso PRIMA VERA pod vedením Dalibora Bárty.

Výstupy nastudovali:

- ✚ dialog ze hry **Nevyléčitelní** od Christophera Duraga – v podání Maris Šmidové a Petra Soukupa
- ✚ monolog ze hry **Dámská šatna** od Arnošta Goldflama – v podání Olgy Paškové
- ✚ monolog ze hry **V hodině rýsa** od Olova Enquista - v podání Pavla Kovaříka
- ✚ monolog z knihy **Hrdinové okamžiku** od Jaroslava Průchy – postavu J. Brožka ztvárnil Antonín Adámek

☛ dialog ze hry **Ještě žiju s věšákem, čepicí a plácačkou** od Reného Levínského - v podání Radima Brejchy a Pavla Bárty

☛ **Princip interwium** od Michala Vievegha – v podání Marie Chmelníkové a Radima Brejchy.

18. února 2006 byl konečně uveden na domovské scéně Nepohodlný indián. Premiéra a další 3 reprízy v ŠUTRU byly vyprodány, diváci nešetřili chválou a dobře se bavili. Snad proto se Štace osmělila a přihlásila se v dubnu na postupovou přehlídku v Ostrově s názvem Mladé a studentské divadlo, která zajišťuje výběr na národní přehlídku Šrámkův Písek a Náchodskou prima sezónu. Hned napoprvé byla mladá režisérka Olina úspěšná a za Nepohodlného indiána obdržela chválu, ocenění poroty a soubor Štace byl doporučen k postupu na národní přehlídku Šrámkův Písek. Účast na národní přehlídce se nekonala, neboť režisérka „sbalila kufry“ a vydala se na roční pobyt na Novém Zélandu.

Obrázek uvedený na programu ke hře Nepohodlný indián

Po vzoru Oliny se rozhodl nastudovat a režirovat vlastní představení další absolvent Petr Soukup. Vybral si pohádku **Pták Ohnivák a liška Ryška**, kterou na motivy Karla Jaromíra Erbena upravili účastníci režijní školy SČDO. Mladý režisér vsadil na dobře napsaný, úsporný text. Na jednoduché scéně nešetřil barevnými kostýmy a světelnými efekty. V předpremiéře potěšila pohádka v listopadu děti na přehlídce Manětínská opona.

K. J. Erben - Pták Ohnivák a liška Ryška, snímek z Manětínské opony

Výčet dalších akcí

- ✚ Březnová repríza hry **Můj (ne)přítel Bethoven** a uvedení této hry v rámci Manětínské opony.
- ✚ 20. května opět před vyprodaným hledištěm vystoupila „**Mírně poetická sekce**“ s pokračováním autorského divadla „**Maratón**“ v režii autora scénáře Petra Soukupa.
- ✚ V prosinci byl tradičně uveden v ŠUTRU za velkého zájmu diváků **Živý Betlém**.
- ✚ Představily se hostující soubory – v lednu Divadlo Dialog z Plzně a v září Žlutičan ze Žlutic.

ROK 2007

Premiéru pohádky Pták Ohnivák a liška Ryška sehrała Štace pro dětské diváky v Kaznějově 13 a 20. ledna a následně pro dospělé diváky 4. února. Pohádku také shlédli diváci v Plasích a Štichovicích.

S touto pohádkou **se soubor** účastnil oblastní přehlídky v Radnicích. Porota ocenila snahu mladého režiséra a představení hodnotila vlídně. Čestné uznání si odnesla za ztvárnění postavy Zlaté královny Alena Svobodová.

17. února někteří členové zúčastnili s připravenými výstupy z r. 2006 soutěže Pohárek SČDO v H.Týně :

- ✚ dialog ze hry **Nevyléčitelní** – v podání Maris Šmidová a Petra Soukupa
- ✚ monolog ze hry **V hodině rysa** - v podání Pavla Kovaříka
- ✚ monolog z knihy **Hrdinové okamžiku** – postavu Josefa Brožka ztvárnil Antonín Adámek .

Režisérka Alena Svobodová objevila novou hru Arnošta Goldflama **Dámská šatna**, která se zkoušela od podzimu roku 2006. Připravovaná inscenace se přenesla přes všechny překážky ohledně obsazení i režijního pojetí a 14. dubna spatřila světlo světa premiéra v ŠUTRU. Následovaly 2 reprízy v Kaznějově a hostování v přírodním divadle v areálu Františkánského kláštera v Kadani. Diváci nešetřili komplimenty na adresu všech čtyř hereček, neboť ve hře z divadelní šatny nebylo velkých a malých rolí. Tyto herečky různého věku a takřkajíc oborů spolu sdílí šatnu v nejmenovaném oblastním divadle. Čtyři kolegyně, kamarádky a soupeřky. Prožívají spolu dlouhé čekání na roli, vzrušující přípravu premiéry, každodenní rutinu repríz, ale hlavně svoje obyčejné a přece dojmavé osudy.

A. Goldflam - *Dámská šatna*, děkovačka na Manětínské oponě, na snímku zleva: herečky Alena Svobodová jako Líza, Anna Frázová jako Marie, Soňa Zelenková jako Klára, Maris Šmidová jako Truda

Také na žlutické přehlídce ohodnotila porota kladně všechny herečky za přirozený herecký projev, ale měla výhrady k samotnému autorovi co do dramatičnosti předlohy. Čestné uznání za herecký výkon si odnesla za postavu Lízy Alena Svobodová a cenou za scénografii podělila porota Maris Šmidovou a Alenu Svobodovou. Dění byla neplánovaně již na přehlídce v Manětíně, neboť vzhledem k delšímu onemocnění jedné z hereček musela být hra stažena z repertoáru, ačkoliv byl o ni v širokém okolí velký zájem.

A. Goldflam - Dámská šatna, herečky v akci

Výčet dalších akcí

- ✚ Mírně poetická sekce hostovala v ŠUTRU 31. března s představením **Poslední pauza**, opět v režii Petra Soukupa.
- ✚ 21 – 22. dubna proběhl další ročník národní přehlídky DJH , který nabídl divákům 9 představení.
- ✚ V listopadu byl divákům v ŠUTRU nabídnut **Country večer v podání skupiny PRAŠIFKA styl**. Vystoupení připravil M. Šlehofer, který je členem jak Štace, tak Prašifky.
- ✚ V prosinci byl tradičně uveden za velkého zájmu diváků **Živý Betlém** – v Kaznějově a Mariánské Týnici.

ROK 2008

Počátkem roku nemohl soubor nabídnout divákům žádný titul a činnost začala pozvolna stagnovat. Někteří mladí vylétli z hnízda a hledají své místo „na slunci“. Do souboru docházejí už jen sporadicky a nechtějí se vázat na konkrétní roli. Také přibýlo čerstvých maminek, které naštěstí díky hodným babičkám nepřerušily činnost a měly chuť hrát. Zbytek souboru pocítil únavu z několikaletého divadelního kolotoče a tvůrčí prázdnotu. Avšak s ohledem na blížící se 30. výročí založení souboru nebylo myslitelné dát si pauzu. Volba padla na osvědčenou hru F. G. Lorcy **Čarokrásná ševcová**, která měla ve Štaci premiéru před 24 lety. Alena Svobodová oprášila text, ujala se režie, Petr Soukup již na dálku z Prahy napsal texty písní, hudbu složili bratři Šlehoferové, Andrea Svobodová pomohla s návrhy kostýmů a Petr Palma navrhl scénu s patřičnou atmosférou španělského venkova.

Hlavní roli ševcové přijala mladá maminka Marie Šlehoferová a na nabídku hrát ševce kývl otec malé dcerky Štěpán Svoboda. Oba se zhostili svých rolí se ctí, za což sklidili velký obdiv souboru.

Veškeré úsilí herců, muzikantů a techniků se soustředilo na termín předpremiéry na Manětínské oponě dne 29.11. Čarokrásná ševcová slavila u přehlídkových diváků úspěch a soubor se s dobrým pocitem vrhl na dopilování celé hry, aby s ní důstojně Štace oslavila v lednu roku 2009 své 30.výročí. Jak to vše dopadneto bude zapsáno v historii souborutřeba za dalších 10 let.

F. G. Lorca - Čarokrásná ševcová, snímky z generální zkoušky

Výčet dalších akcí

- 🎪 Hostující soubory z Horní Břízy v dubnu a Žlutice v říjnu.
- 🎪 V prosinci byl tradičně uveden za velkého zájmu diváků **Živý Betlém** – v Dobříči a Kaznějově.

A něco navíc

- ✚ Již od otevření ŠUTRU provozuje Štace divadelní bar pod pečlivým vedením Míry Svobody, a to k plné spokojenosti nejen diváků, ale především věčně žíznivých herců.
- ✚ Od r. 2002 začala Štace ze svého fundusu zdarma půjčovat kostýmy pro občany Kaznějova k různým společenským a kulturním příležitostem.
- ✚ Od ledna 2006 pronajala Štace se souhlasem vlastníka města Kaznějov část Divadelního klubu ŠUTR k činnosti tanečních skupin "Proměny" a „Takt“ manželů Beranových.
- ✚ Do ŠUTRU každoročně nejméně 10 krát přicházejí shlédnout pohádková představení děti se svými učitelkami z mateřských a základních škol z Kaznějova a blízkého okolí. Organizaci těchto dopoledních představení zajišťuje Maris Šmidová.
- ✚ Štace připravila pro diváky několik atraktivních představení profesionálních umělců:
 - 5. listopadu 2005 **Šansony Ester Kočičkové** za klavírního doprovodu Lubomíra Nohavici
 - 3. a 4. listopadu 2006 **Recitál Jiřího Šmitzera**
 - 23. února 2008 pořad **Pohlazení po duši s Vladkou Bauerovou** v doprovodu klavíristy Václava Greifa (blues, jazz, swing, balady, šansony a krásné povídky).
- ✚ V roce 1996 se také poprvé v historii souboru konalo letní divadelní soustředění. Od té doby se každoročně všichni scházejí na společném prázdninovém soustředění pod stany, kde připravují dramaturgický plán na příští sezónu, improvizují v divadelních scénkách, soutěží ve všelijakých soutěžích, ale hlavně se divadelní parta pospolu dobře baví.

Prázdninové soustředění Štace – Chrašťovice, 2004

Přehledy na závěr

Struktura DS Štace k 31.12.2008

Vedení souboru:

Prezident souboru : Antonín Adámek

Vedoucí souboru, dramaturg : Alena Svobodová

jednatel, styk s veřejností : Maris Šmidová

Hospodář: Štěpán Svoboda

Vedoucí technické sekce: Jaroslav Hep

Vedoucí bufetu: Miroslav Svoboda

Herecká sekce:

Antonín Adámek

Alena Svobodová

Štěpán Svoboda

Andrea Svobodová

Maris Šmidová

Miroslav Šmid

Eliška Frázová

Anna Frázová

Marie Šlehoferová

Martin Šlehofer

Rudolf Šlehofer

Olina Pašková

Markéta Šlehoferová

Soňa Zelenková

Petr Soukup

Pavel Kovařík

Hudební trio :

Rudolf Šlehofer

Martin Šlehofer

Luboš Palma

Technická sekce:

Jaroslav Hep

Jiří Let

Miroslav Svoboda

Marie Palmová

Luboš Palma

Zdeněk Uhlíř

Martin Šiml

Alan Ryzí

Nápověda:

Zdeňka Frázová

Scénograf:

Petr Palma

Webmaster – [www.stranky Štace](http://www.stranky.stace.cz)

Miroslav Šmid

Nezařazení:

Jana Pašková

Míchaela Šmidová

Roberto Serra

Do stávající členské základny patří také 10 nezletilých členů, které tvoří děti a vnoučata členů Štace.

Divadelní soubor ŠTACE Kaznějov

Nastudované inscenace v období 1979 - 2008:

Rok	Název představení	Autor/překlad/úprava/scénář	žánr
2008	Živý Betlém	scénář Alena Svobodová	lidová poezie, koledy
2008	Čarokrásná ševcová	Federico Garcia Lorca	divoká fraška se zpěvy
2007	Živý Betlém	scénář Alena Svobodová	lidová poezie, koledy
2007	Dámská šatna	Arnošt Goldflam	současná divadelní hra
2006	Živý Betlém	scénář Alena Svobodová	lidová poezie, koledy
2006	Pták Ohnivák a liška Ryška	Karel Jaromír Erben/v úpravě účastníků režijní školy SČDO	pohádka
2006	Život je jen náhoda - poetický večer s hudbou	Autoři jednotlivých výstupů/úprava textů Alena Svobodová/Radim Brejcha/hudební složka Dalibor Bárta	monology a dialogy
2005	Živý Betlém	scénář Alena Svobodová	lidová poezie, koledy
2005	Ještě žiju s věšákem, čepicí a plácačkou	René Levinský	monolog ze stejnojmenné hry
2005	Můj (ne)přítel Beethoven	Aldo Nicolaj/Radim Brejcha	situační komedie
2005	Nepohodlný indián	Zdeněk Plachý/Jiří Šimáček/úprava Olina Pašková	současná moderní hra "Soap Western"
2004	Živý Betlém	scénář Alena Svobodová	lidová poezie, koledy
2004	Rozmarná princezna	Markéta Zinnerová	pohádka
2004	Od cisterciáků k panně vejpl	Irena Bukačová/ Alena Svobodová	krátké historické výstupy, pověsti
2003	Živý Betlém – Příběh o Betlémské hvězdě	scénář Olina Pašková	dramatizace prózy, koledy
2003	Villon 3x prokletý -2. verze balady v žargonu	Francois Villon/Jarmila Loukotková	balady, dialogy, historický šerm , křesť knihy J. Loukotkové
2003	Dobové figury na železnici	tvůrčí skupina Štace	program v rámci jízdy historickým vlakem
2003	Lázeňská komedie	Eduard de Filippo/úprava Jana Kubátová	komedie
2002	Živý Betlém	scénář Alena Svobodová	lidová poezie, koledy
2002	Noční prohlídky v klášteře Plasy	scénář Alena Svobodová	krátké historické výstupy
2002	Villon 3x prokletý	Francois Villon/Jarmila Loukotková	balady, dialogy, historický šerm a tanec

2002	Tenorovy pletky - nová úprava	Emil Arthur Longen/Alena Svobodová	aktovka
2002	7 monologů a 1 dialog	Autoři jednotlivých výstupů/úprava textů Alena Svobodová	monology a dialogy
2002	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel	tvůrčí skupina Štace	pohádka se zpěvy
2001	Silvestr 2001	tvůrčí skupina Štace	estráda
2001	Živý Betlém	scénář Alena Svobodová	lidová poezie, koledy
2001	Noční prohlídky v klášteře Plasy	Irena Bukačová/scénář Alena Svobodová	krátké historické výstupy
2001	Fraškohrátky	Emil Arthur Longen/Alena Svobodová	fraška
2001	Sedmero příběhů - poetický večer	Autoři jednotlivých výstupů/úprava textů Alena Svobodová	monology a dialogy
2000	Petrohradský lichvář	Nikolaj Alexejevič Někrasov	komedie se zpěvy
1999	Všudybylovy pohádky z Krakonošovy zahrádky	Jiří Tibitanzl /úprava Alena Svobodová	pohádka se zpěvy
1998	Komedie o vějíři	Carlo Goldoni	komedie se zpěvy
1997	Sportovní povídky	Otta Pavel	umělecká próza
1997	Jak kašpárek učil čerty zpívat	Emil Šaloun	pohádka se zpěvy
1996	Svatební cesta do Jiljí	Miroslav Skála/scénář Jana Kubátová	komedie - dramtizace prózy
1996	O životě vesele i vážně	Halina Pawlowská/Robert Fulghum	umělecká próza
1995	Popelka	Iva Peřinová/úprava Jaroslav Hrubý	pohádka se zpěvy
1994	Hříšné časy	Karel Fleissig/scénář Alena Svobodová/Jaroslav Hrubý	komedie - dramtizace prózy
1993	Léty jsme nezmoudřeli - v nové úpravě	Jiří Žáček/Scénář Marie Caltová	večer poezie
1992	Svatba pod deštníky aneb zvoní se potřetí	Václav Štech/Miroslav Horníček/Jana Matiášková	hudební veselohra
1990	Cesta do pohádky a zase zpátky	Jaromír Sypal	pohádka se zpěvy
1990	Večer s básníkem Jirkou Oulíkem	Jiří Oulík	večer poezie
1989	Příběhy z dekameronu - rozšířené na 3 příběhy	Giovani Boccaccio/Aleš Fusch/scénář Jana Kubátová	komedie - netradiční divadlo
1988	My k Vám přišli vinšovat, zpívat, hrát a tancovat	lidová poezie/scénář Marie Caltová	večer folklóru, tanců a lidové poezie
1988	Příběhy z dekameronu - 2 příběhy	Giovani Boccaccio/Aleš Fusch/scénář Jana Kubátová	komedie - netradiční divadlo

	Večer s básníkem Jirkou Oulíkem	Jiří Oulík	večer poezie
1987	Královnin prsten - nové nastudování	Marie Holková	pohádka
1987	Léty jsme nezmoudřeli	Jiří Žáček/Scénář Marie Caltová	večer poezie
1986	Medvěd - nové nastudování	Anton Pavlovič Čechov	aktovka
1985	Zaklínač hadů	Vladimír Vysockij	večer poezie
1985	Pohádka o líných strašidlech	Václav Čort	pohádka se zpěvy
1984	Čarokrásná ševcová	Federico Garcia Lorca	divoká fraška se zpěvy
1983	Mara	Robinson Jeffers/scénář Alena Svobodová/Antonín Adámek	dramatizace prózy
1983	Dědečkovy lívance, Jak kovář učil princeznu móresům, Jak švec Káču vytrestal	Lidové pohádky - sešity pro loutkové divadlo	3 krátké pohádky
1983	Francois Villon úsměvný a bez úsměvu	Francois Villon/Jarmila Loukotková	poetický večer
1982	Jak bylo v pekle čertům zima	Josef Pálka	pohádka
1982	Únos v Neapoli	Aldo Nicolaj	komedie
1982	Ty lásko pozdravena buď	Výběr z veršů/scénář Zdeněk Stehlík	večer poezie
1981	Hrátky s čertem	Jan Drda	pohádka
1981	Dítě	František Xaver Šalda	drama
1980	Co vítr odvál	Výběr z veršů/scénář Josef Jelínek	večer poezie
1980	Královnin prsten	Marie Holková	pohádka
1979	Pohádka o sněhu	František Kožík	pohádka
1979	Výročí	Anton Pavlovič Čechov	aktovka
1979	Námluvy	Anton Pavlovič Čechov	aktovka
1979	Medvěd	Anton Pavlovič Čechov	aktovka

Kde Štace hrála od roku 2001 do února 2009 *

Datum	Město/obec	Místo konání	Název hry
17.2.2001	Horšovský Týn	kinosál	Monology a dialogy v soutěži O POHÁREK SČDO
4.5.2001	Kaznějov	ŠUTR	Fraškohrátky
5.5.2001	Kaznějov	ŠUTR	Fraškohrátky
18.5.2001	Kaznějov	ŠUTR	Fraškohrátky
2.6.2001	Žlutice	kulturní dům	Petrohradský lichvář
29.6.2001	Manětín	zámecký park	Fraškohrátky
srpen 2001	Starý Plzenec	hrad Radyně	Fraškohrátky
17.11.2001	Manětín	kulturní dům	Fraškohrátky
16.12.2001	Štichovice	sál pohostinství	Fraškohrátky
3.12.2001	Kaznějov	ŠUTR	Živý Betlém
31.12.2001	Kaznějov	ŠUTR	Silvestrovská estráda
17.2.2002	Kaznějov	ŠUTR	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
23.2.2002	Horšovský Týn	kinosál	Monology a dialogy v soutěži O POHÁREK SČDO
2.3.2002	Plzeň	Divadlo Dialog	Tenorovy pletky
3.3.2002	Kaznějov	ŠUTR	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
11.5.2002	Radnice	kulturní dům	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
19.5.2002	Horšovský Týn	kulturní zařízení	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
25.5.2002	Horní Bříza	kulturní dům	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
25.5.2002	Hůrky u Rokycan	kulturní dům	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
1.6.2002	Žlutice	kulturní dům	Fraškohrátky
29.6.2002	Plasy	klášter	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
29.6.2002	Plasy	klášter	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel

13.7.2002	Plasy	klášter	Noční prohlídky
2.8.2002	Manětín	zámecký park	Villon 3x prokletý
3.8.2002	Nebílovy	nádvoří zámku	Villon 3x prokletý
29.9.2002	Sokolov	kulturní dům	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
26.10.2002	Kaznějov	ŠUTR	Villon 3x prokletý
27.10.2002	Kaznějov	ŠUTR	Villon 3x prokletý
9.11.2002	Kaznějov	ŠUTR	Villon 3x prokletý
9.11.2002	Manětín	kinosál	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
2.12.2002	Kaznějov	ŠUTR	Živý Betlém
7.12.2002	Hadačka,	kulturní dům	Jak kuchař Osvald od sladkého království přišel
7.12.2002	Štichovice	sál pohostinství	Jak kuchař Osvald od sladkého království přišel
7.12.2002	Dražeň,	sál pohostinství	Jak kuchař Osvald od sladkého království přišel
8.2.2003	Volduchy	kulturní dům	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
8.2.2003	Lité	sál pohostinství	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
10.3.2003	Mladotice	sál pohostinství	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
13.3.2003	Štichovice	sál pohostinství	Fraškohrátky
19.4.2003	Kaceřov	sál pohostinství	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
17.5.2003	Mariánská Týnice	venkovní scéna	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
17.5.2003	Mariánská Týnice	barokní kaple	Villon 3x prokletý
31.5.2003	Žlutice	kulturní dům	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
19.7.2003	Velhartice	Hrad	Jak kuchař Osvald do sladkého království přišel
13.9.2003	Třemošná, Plasy, Kaznějov	jízda historickým vlakem	Dobové figury na železnici
8.11.2003	Kaznějov	ŠUTR	Lázeňská komedie
15.11.2003	Manětín	kinosál	Lázeňská komedie
29.11.2003	Kaznějov	ŠUTR	Villon 3x prokletý - křest knihy J. Loukotkové Odkazy jednotlivých básní/ balady v žargonu

1.12.2003	Kaznějov	ŠUTR	Příběh o Betlémské hvězdě - Živý Betlém
6.12.2003	Kaznějov	ŠUTR	Lázeňská komedie
24.1.2004	Kaznějov	ŠUTR	Lázeňská komedie
28.2.2004	Kaznějov	ŠUTR	Lázeňská komedie
6.3.2004	Kaznějov	ŠUTR	Lázeňská komedie
24.4.2004	Horní Bříza	div. sál základní školy	Lázeňská komedie
8.5.2004	Horšovský Týn	kulturní zařízení	Lázeňská komedie
22.5.2004	Mariánská Týnice	barokní kaple	Od cisterciáků k Panně vejpůl
29.5.2004	Žlutice	kulturní dům	Lázeňská komedie
20.8.2004	Manětín	zámecký park	Lázeňská komedie
25.9.2004	Kaznějov	ŠUTR	Lázeňská komedie
13.11.2004	Manětín	kulturní dům	Rozmarná princezna
29.11.2004	Kaznějov	ŠUTR	Živý Betlém
4.12.2004	Kaznějov	ŠUTR	Rozmarná princezna
5.12.2004	Dobříč	sál pohostinství	Rozmarná princezna
5.12.2004	Plasy	Kinosál	Rozmarná princezna
15.1.2005	Štichovice	sál pohostinství	Rozmarná princezna
15.1.2005	Dražeň	sál pohostinství	Rozmarná princezna
19.2.2005	Horšovský Týn	kinosál	Monology a dialogy v soutěži O POHÁREK SČDO
26.2.2005	Kaznějov	ŠUTR	Rozmarná princezna pro dospělé
19.3.2005	Kralovice	sál pohostinství	Rozmarná princezna
19.3.2005	Kaceřov	sál pohostinství	Rozmarná princezna
23.4.2005	Kaznějov	ŠUTR	Rozmarná princezna pro dospělé
7.5.2005	Radnice	kulturní dům	Rozmarná princezna

22.5.2005	Horšovský Týn	kulturní zařízení	Rozmarná princezna
28.5.2005	Žlutice	kulturní dům	Rozmarná princezna
26.11.2005	Manětín	kinosál	Nepohodlný indián
28.11.2005	Kaznějov	ŠUTR	Živý Betlém
12.12.2005	Kaznějov	ŠUTR	Můj (ne)přítel Beethoven
18.2.2006	Kaznějov	ŠUTR	Nepohodlný indián
25.2.2006	Kaznějov	ŠUTR	Nepohodlný indián
18.3.2006	Kaznějov	ŠUTR	Můj (ne)přítel Beethoven
8.4.2006	Kaznějov	ŠUTR	Poetický večer monologů a dialogů s hudbou
1.4.2006	Ostrov	kulturní dům	Nepohodlný indián
22.4.2006	Kaznějov	ŠUTR	Nepohodlný indián
6.5.2006	Kaznějov	ŠUTR	Nepohodlný indián
25.11.2006	Manětín	kinosál	Můj (ne)přítel Beethoven
25.11.2006	Manětín	kinosál	Pták ohnivák a liška Ryška
4.12.2006	Kaznějov	ŠUTR	Živý Betlém
13.1.2007	Kaznějov	ŠUTR	Pták ohnivák a liška Ryška
20.1.2007	Kaznějov	ŠUTR	Pták ohnivák a liška Ryška
3.2.2007	Kaznějov	ŠUTR	Pták ohnivák a liška Ryška pro dospělé publikum
11.2.2007	Štichovice	sál pohostinství	Pták ohnivák a liška Ryška
17.2.2007	Horšovský Týn	kinosál	Monology a dialogy v soutěži O POHÁREK SČDO
8.4.2007	Plasy	kinosál	Pták ohnivák a liška Ryška
14.4.2007	Kaznějov	ŠUTR	Dámská šatna
28.4.2007	Kaznějov	ŠUTR	Dámská šatna
12.5.2007	Radnice	kulturní dům	Pták ohnivák a liška Ryška

2.6.2007	Žlutice	kulturní dům	Dámská šatna
17.8.2007	Kadaň	přírodní divadlo v areálu kláštera	Dámská šatna
6.10.2007	Kaznějov	ŠUTR	Dámská šatna
23.11.2007	Manětín	kinosál	Dámská šatna
3.12.2007	Kaznějov	ŠUTR	Živý Betlém
15.12.2007	Mariánská Týnice	sál muzea	Živý Betlém
29.11.2008	Manětín	kinosál	Čarokrásná ševcová
6.12.2008	Dobříč	sál pohostinství	Živý Betlém
9.12.2008	Kaznějov	ŠUTR	Živý Betlém
17.1.2009	Kaznějov	ŠUTR	Čarokrásná ševcová
24.1.2009	Kaznějov	ŠUTR	Čarokrásná ševcová
14.2.2009	Kaznějov	ŠUTR	Čarokrásná ševcová

* Přehled míst zájezdových vystoupení Štace nemusí být úplný.
Seznam byl zpracován z dostupných zdrojů souboru.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY:

Macháčková, K.: Diplomová práce Historie a vývoj ochotnického divadla města Kaznějov Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, PF, Ústí nad Labem 2005

Adámek, A., Svobodová, A.: 10 let Štace. Kaznějov 1989

Šrámková, V., Valenta, J.: Místopis českého amatérského divadla I. díl. IPOS, Praha 2001

PRAMENY:

Kroniky Divadelního souboru Štace z let 1979 – 2001

Neuspořádaný listinný a fotografický materiál Divadelního souboru Štace z let 1979 – 2008

Vydal © DS Štace Kaznějov, o. s., 2009

© autor Alena Svobodová

© foto archiv DS Štace Kaznějov, o. s., soukromý archiv Antonína Adámka